

Цілу ніч лютує шторм,
Злилося небо з морем.
І нам незатишно обом —
До ранку не говорим.

Шматують простір блискавки,
Стрясає світ громами...
Жили у злагоді роки,
Що ж сталося із нами?

Усе зруйновано за мить
Безжальними словами.
І як же будем далі жити
Після цієї драми?

Душа, звичайно, відболить,
Ми навчимося прощати.
В житті, як в морі, відштормить,
Та неминучі втрати.

І стане жаль колись обом
Змарнованої ночі...
А за вікном лютує шторм,
І сльози сліплять очі.
